

Ministerialtidenden, kan meget godt overdrages til hvilken som helst Mand, Regjeringen har Tilid til. Det er ikke noget Herret at lade trykke et Manuscript, som man faaer meddeelt, at læse forsvaerlig Correctur paa det og paa de indkomne Beskjendtgjørelser og at føre Regnskab over disse. Det vil Regjeringen meget let kunne finde en paalidelig Mand til at gjøre, og, naar den blot sørger for, at den Paagjældende opfylder sine Forpligtelser og lader trykke, hvad der tilstilles ham, i rette Tid, saa vil Regjeringen kunne føle sig fuldkommen tryk med Hensyn til det Ansvar, der i saa Henseende tænkes paalagt den. — Den ærede Minister bevægede sig iøvrigt ved sin Beviisførelse i en fuldkommen Cirkel, forsaavidt som han modsatte sig, at de offentlige Beskjendtgjørelser bleve optagne i en saadan Tidende, idet de derved kun vilde komme til et enkelt Publicums Kundskab, medens de burde komme til alle Borgeres Kundskab, og forsaavidt som han meente, at dette skete lettere, naar de trykkes i den Berlingiske Tidende. Thi hvad er det, som har bragt den Berlingiske Tidende til alle Borgere, om den høitærede Minister endelig saa vil — jeg benægter forøvrigt paa det Bestemteste, at den kommer til alle Borgere — Andet end netop de i den optagne Beskjendtgjørelser? Det er Beskjendtgjørelserne, der have ført de Blade, der ere privilegerede, videre omkring, end de iøvrigt paa Grund af deres Indhold alene vilde være komne. Men naar man nu vil stifte en ny Tidende og uddele den gratis — og det er jo foreslaaet af Udvalget — til enhver Commune i Landet og desuden til en stor Deel Embedsmænd, saa vil den jo ogsaa allerede derved komme betydelig videre omkring end noget som helst af de øvrige Blade. De, der have Interesse af at læse de retslige Beskjendtgjørelser, ville saa have at holde denne Tidende, ligesom de nu mange Gange maae holde den Berlingiske Tidende. Derfor er det jo ogsaa, at det paatænkes, at den nye Tidende skal være saa billig som muligt, saa at

den ikke kommer til at koste dem, som ville være nødsagede til at holde den, noget betydelig. — Den ærede Minister talte om, at man kunde sætte Optagelsen af de omhandlede Beskjendtgjørelser til Auction. Saa, det kan man godt, men, naar Udvalget har foreslaaet, at Sagen skal ordnes ved Regjeringens Foranstaltning, saa er jo dermed heller slet ikke affaaeret, at den f. Ex. kan udbyde det Hele i Entrepriise. Hvad jeg tilsigter, det er kun, at Regjeringen nu engang gjør Brug af de omhandlede Beskjendtgjørelser til ved Hjælp af dem at faae det Trykarbejde, som den nødvendig skal have udført, udført gratis eller endog med positiv Fordeel. — Jeg kan ikke indrømme, at Indholdet af den nye Tidende vil forvansktes derved, at de retslige Beskjendtgjørelser sættes bag i samme. Heller ikke kan jeg indrømme, at saadanne Beskjendtgjørelser, som man nu engang er vant til at see saa at sige allevegne — nu er der jo endog saa kommet Beskjendtgjørelser ind i Hof- og Statscalenderen, omend ikke den Slags Beskjendtgjørelser, som der her er Tale om —, ville see værre ud i den foreslaaede Tidende end hvide Blade; men, vil man ikke tage dem med, saa faaer man hvide Blade baade i Lovtidenden og i Ministerialtidenden. — Det ærede kongevalgte Medlem (Udfing), som sidder bag ved mig, meente, at det maatte være et Hovedhensyn, at Publicum ikke kom til at betale mere end nødvendigt for de officielle Beskjendtgjørelser. Det skal jeg gjerne indrømme ham; ogsaa jeg troer, at dette er rigtigt. Men netop derved, at Regjeringen selv overtager Besørgelsen af deres Trykning, vil den have det i sin Magt at sætte Taxten for dem saa lavt som muligt, og Regjeringen vil altsaa da bedre kunne rette sig efter Publicums Lyst, end det nu er muligt for den. Hvad Beskjendtgjørelser om Auctioner angaaer, da er det iøvrigt ikke foreslaaet af mig, at Beskjendtgjørelser om de frivillige Auctioner, som dog udgjøre den overvejende Fleerhed af Auctionerne, nødvendigvis skulle indrykkes i